

[Helge Madsen.]

vi ikke er uenige om vigtigheden af den frie presse, vi er ikke uenige om vigtigheden af ytringsfriheden, men vi er ikke forvænt med ytringsfrihed, heller ikke i det ærede medlems partis blade.

Selvom vi er meget betænkelige ved den tendens til udvidelse af statens magtbeføjelser, som indeholdes i lovforslaget, er vi villige til i et udvalg at medvirke til en kritisk gennemgang af paragrafferne, men vi forbeholder os vor endelige stillingtagen til lovforslaget, indtil vi har set resultatet af udvalgets arbejde.

Aksel Larsen: Det er symbolsk, at vi behandler det foreliggende lovforslag på dette tidspunkt. Vi har for ganske kort tid siden under mødet i dag hørt, at denne regering bestræber sig for at ophæve degradationen af alle tjenestemænd, som er blevet degraderet for unational handling under besættelsestiden, og dør, hvor regeringen desværre ikke ser sig i stand til at ophæve degradationen, søger den i hvert fald at gøre, hvad den kan ved at give løntillæg. Halvanden time efter, at regeringen har proklameret dette som sit mål overfor landsforræderne fra sidste krig, behandler vi et lovforslag, som tager sigte på kommende krig, besættelse eller truende udsigt dertil, og når man taler om, at lovforslaget, hvis det bliver til lov, muligvis ikke kan komme til at virke, sådan som det burde virke under en fjendtlig besættelse, men at det så er meningen, at loven skal tages i anvendelse, når den fjendtlige besættelse er ophørt, ja, så har vi jo fra dette forslags ophavsmænds og ophavspartis side på fortrinlig vis fået illustreret, at hvis det drejer sig om reaktionære, mere eller mere nazistisk farvede landsforrædere og femtekolonnefolk, unationale elementer o. lign., så vil man under alle omstændigheder være så mild som muligt så snart som muligt.

Om lovforslaget må jeg uanset dets let ændrede skikkelse tillade mig at henvise til den tale, der blev holdt af det daværende medlem Mogens Fog den 19. maj 1950. Jeg kan ikke gøre det bedre, jeg kan ikke gøre det rigtigere, og jeg kunne muligvis overhovedet nøjes med at henvise til denne tale. Imidlertid er forholdet det, at justitsministeren i sin temmelig flittige polemik i fremsættelsestalen forleden har polemiseret mod forskellige af ordførerne fra den 19. maj 1950, men såvidt jeg ser ikke imod Mogens Fog, og det giver mig naturligvis grund til at gentage eller genopfriske Mogens Fogs argumentation. Dertil kommer, at

Mogens Fog naturligvis ikke har udtømt emnet, og man har en pligt til at benytte den lejlighed, der nu er givet, til overfor en ganske vist for de ni tiendedeles vedkommende tom folketingsaal at sige sin ærlige og oprigtige mening om det, man her har til hensigt at gennemføre.

Først en bemærkning i anledning af den stædige ihærdighed, hvormed man forsøger at kalde det lovforslag, vi her behandler, for en femtekolonne lov eller en lov imod femtekolonnevirksomhed. Hvad er femtekolonne? Femtekolonne, som vi lærte begrebet at kende, var den landsforræderiske og folkefjendtlige virksomhed, der foregik i Spanien under Francos oprør mod den lovlige regering under den krig, Franco med Hitlers og Mussolinis bistand førte mod Spaniens folk og Spaniens lovlige regering. Og femtekolonnevirksomhed er det, der blev udført af nazister og ligesindede i Danmark og andre europæiske lande forud for Hitlers overfald på de pågældende lande. Femtekolonnevirksomhed er noget typisk reaktionært, fascistisk, nazistisk og kan kun tænkes udøvet af reaktionære, af fascistiske eller nazistiske elementer. Dem vil vi bekæmpe, og enhver lov og foranstaltning, som tilsigtede at vanskeliggøre femtekolonnefolk arbejdet, ville vi med begejstring give tilslutning.

Men det er jo ikke forslag til en sådan lov, vi behandler her. Det er en diktaturlov og ikke noget andet. Dette fremgår af de argumenter, hvormed man har ledsaget lovforslagets fødsel, og fødslen har jo været noget langvarig, men forløsningsen skal nu åbenbart ske med tang, og jeg tvivler ikke om, at det står i forbindelse med den uhyre hast, man har med at drage konsekvenser af Danmarks tilslutning til Atlantpagten, som kun de færreste kunne forudse, da vedtagelsen skete i foråret 1949.

Det har allerede været nævnt af andre — ligesom det blev nævnt af Mogens Fog i fjor, men jeg anser det for nødvendigt at nævne det igen —, at lovforslaget i sine formuleringer er yderst vagt og ubestemt og derfor giver mulighed for den yderste vilkårlighed fra statsmagtens side. Man bruger udtryk som „fjendtlig magt“, „truende udsigt til krig“, „ulovlige midler“ og „produktionsstandsning“ uden at give nogen definition af, hvad man forstår ved disse udtryk, hvad der skal lægges i dem, uden altså at give befolkningen besked om, hvad det er, den i virkeligheden kan blive straffet for.

Ja, det ærede medlem hr. Thestrup, der jo som dommer synes parat til at lægge